

Nicolai Ivanov a cîştigat acum pri mul său titlu de campion republican la aruncarea greutăţii (15,86 m.) Sorin Ioan a obţinut un dub'u suc ces: campion la lungime şi triplu- salt.

(Foto MAX BANUŞ)

Bune şi rele după campionatele republicane individuale de atletism

Despre campionatele republicane individuale de atletism pe 1956, încheiate duminică pe Stadionul Republicii, se pot spune desigur foarte multe lucruri, şi bune şi rele. Şi pentru că este firesc să fie aşa, vom trece şi noi în revistă o serie din aceste „lucruri", dar numai pe acelea care ni s-au părut a fi cele mai esenţiale în formarea unei caracteristici a campionatelor din acest an.

■ Fără să se fi înregistrat un număr mare de recorduri (au fost doborite cinci recorduri: două de seniori, prin Dumitru Birdău şi Florica Dumitru-Elisabeta Buda; şi alte trei de juniori, prin Dan Stoian, Andrei Barabaş şi Mircea Ursac), se poate afirma totuşi că ediţia din acest an a campionatelor a fost cea mai reuşită din ultimii ani. Spunem aceasta pentru că avem în faţă tabelul rezultatelor înregistrate de cîştigătorii diverselor probe din cadrul ultimelor opt ediţii ale acestor campionate. Din acest tabel reiese clar că la 10 din probele masculine au fost înregistrate acum cele mai bune rezultate, acelaşi lucru întîmplîndu-se la opt din cele douăsprezece probe feminine. Este desigur o constatare care vorbeşte de la sine, mai ales dacă vom ţine seamă şi de faptul că foarte multe din aceste rezultate au o bună valoare. In această direcţie ne gîndim la rezultatele înregistrate de Ilie Savel, Dumitru Birdău, Constantin Grecescu, Sorin Ioan, Nicolae Răşcănescu, Ana Şerban, Iolanda Balaş, Ana Roth, Lia Manoliu, ca să nu înşirăm aici decît numai cîteva nume ale participanţilor cu rezultate bune. Apreciind rezultatele înregistrate în cadrul acestor campionate, nu trebuie să uităm nici măcar un singur moment că cele mai multe probe s-au desfăşurat în condiţiuni dificile din cauza unei temperaturi foarte ridicate. Ne întrebăm: oare nu ar fi fost mai bine ca întregul program să fi fost decalat cu o jumătate de oră, sau acest decalaj să fi privit în primul rînd alergările de semi-fond şi fond? Cu siguranţă că dacă s-ar fi procedat aşa influenţa căldurii asupra rezultatelor ar fi fost în orice caz mult mai mică. Dar pentru că veni vorba de această problemă, credem că a venit timpul să începem să ne gîndim — şi cu destulă seriozitate — la posibilitatea amenajării pe Stadionul Republicii a unei instalaţii de luminat, în aşa fel ca să se poată organiza şi la noi antrenamente şi concursuri în nocturnă. Aceasta ar fi — fără discuţie — un mare cîştig pentru atletismul nostru!

■ Dacă în concurs nu au fost stabilite decît numai cinci recorduri, pe care le-am şi amintit, şi o serie de multe alte recorduri personale ale diverşilor participanţi, în schimb a fost înregistrat în aceste zile un frumos record: acela al marelui număr de spectatori care au ţinut să fie prezenţi la întreceri (niciodată pînă acum nu am văzut atît de mulţi spectatori la competiţii de atletism cu caracter intern).

Păcat că acest record nu poate fi omologat...

■ Campionatele, după cum se ştie, au constituit şi un bun criteriu de selecţie în vederea apropiatului meci de la Paris, cu echipele Franţei, ca şi în vederea campionatelor internaţionale. Din desfăşurarea probelor s-a putut aprecia cu destulă obiectivitate forma celor mai mulţi dintre viitorii componenţi ai echipelor reprezentative. Şi acesta este desigur un lucru pozitiv! Păcat însă că accidentele sau indispoziţiile unora (Aurel Raica, Victor Pop, Anelise Zîmbreşteanu, Mircea Dumitrescu, Constantin Aioanei, etc. — absenţi la întreceri) nu le-a permis şi acestora intrarea în concurs.

■ Cu excepţia cîtorva probe (ciocan, lungime femei, suliţă, 400 m. femei şi bărbaţi, 800 m. femei, prăjină) în care învingătorii nu au putut fi cunoscuţi decît numai la sfîrşitul întrecerilor, în toate celelalte probe învingătorii au putut fi prevăzuţi chiar de la alinierea lor la startul întrecerilor. Mai mult ca oricînd altă dată, favoriţii au fost parcă scutiţi de emoţiile victoriei. Pe de altă parte, ei au fost în cea mai bună formă, iar pe de altă parte pentru că în cele mai multe probe învingătorii au fost lipsiţi de adversari, cît de cît egali lor (cazul lui Grecescu, Savel, Iolanda Balaş, Söter, Lia Manoliu, Ana Roth, Ilona Miklos, etc). Din acest motiv la aceste probe nici nu a mai existat o luptă pasionantă (aşa cum a fost la lungime, 400 m. şi 800 m. femei), învingătorului aşteptat, rămînîndu-i doar de rezolvat problema rezultatului pe care avea să-l obţină. Din acest punct de vedere participanţii au rămas datori spectatorilor...

■ La fel ca în ultimii ani, şi la această ediţie campionatele au fost dominate cu autoritate de atleţii dinamovişti. Un grafic al „repartiţiei" titlurilor pe asociaţii poate spune mai multe: Dinamo 11 la bărbaţi + 1 la femei; C.C.A. 5 + 3; Locomotiva 2 + 2; Stiinţa 0+3; Fl. roşie 1+1 şi Energia 1+1. In afara faptului că dinamoviştii au fost din nou cei mai buni, merită o subliniere comportarea atleţilor de la C.C.A. care au cîştigat toate probele de sărituri, atît la bărbaţi cît şi la femei, cît şi pentru reprezentanţii asociaţiilor Locomotiva şi Fl. roşie. In schimb reprezentanţii asociaţiei Ştiinţa, pentru prima oară pînă acum, nu au cîştigat nici măcar un singur titlu în întrecerea masculină.

■ O atitudine pe care nu am înţeles-o şi pe care nimic nu ne poate face să o înţelegem. De ce oare alergătorii noştri atunci cînd se văd conducînd în curse, întorc mereu capul căutîndu-şi adversarii? Este aceasta cumva o metodă nouă pentru a se înregistra rezultate şi mai bune sau ceva care se poate numi „subaprecierea adversarului"? Antrenorii şi atleţii au cuvîntul în această problemă...

In cele trei întrerupte de ieri

UN PUNCT NU A PUTUT FI REFĂCUT

...şi echipa de juniori a R.P. Bulgaria şi-a adjudecat meciul de şah cu echipa R.P.R.

In camera hotelului „7 Noiembrie", pe care o ocupă antrenorii echipei de juniori R.P.R., lumina nu s-a stins noaptea trecută. Ore în şir fuseseră supuse studiului minuţios al analizei cele trei partide întrerupte din turul II al meciului de şah dintre echipele de juniori ale R.P.R. şi R.P. Bulgaria. După cum se ştie oaspeţii conduceau cu un punct, astfel că în aceste trei întrerupte reprezentanţii noştri aveau sarcina de a reface handicapul, care, deşi minim, era foarte dificil faţă de numărul mic al întîlnirilor ce urmau a fi reluate.

Aşa cum am aflat înaintea începerii jocurilor, analiza nu găsise nimic concret, ci doar a schiţat căi pentru realizarea unui avantaj minim în întrerupta lui Schlessinger cu Bogdanov. De preferat era şi poziţia lui Pavlov contra lui Gaşarov. Egalitatea domnea în întrerupta Fischer—L. Popov. Aceste două partide, de altfel, s-au terminat curînd remiză, nu fără o inexactitate a lui Pavlov într-un final de turnuri, cai şi pioni în care reprezentantul nostru putea obţine avantaj. Astfel, echipa oaspe acumulase 12 puncte şi doar o victorie a lui Schlessinger ne putea aduce un meci nul. Schlessinger avea un pion în plus (ce-i drept, dublat) o poziţie mai activă a pieselor, deci perspective de a-şi realiza printr-un joc meticulos avantajul. Dar, ca şi în primul tur, dinamovistul a fost în multe rînduri departe de mutările cele mai bune. Mai mult chiar, el a „reuşit" să găsească o poziţie în care dama şi turnul său au putut fi atacate simultan de un cal advers. Dintr-odată tabloul s-a schimbat, reprezentantul nostru rămînînd cu o calitate în minus! In faţa pericolului iminent de a înregistra o a doua înfrîngere, el a reuşit să se concentreze şi printr-o serie de mutări energice să treacă partida într-un final în care (dispărînd damele de pe tablă), turnul alb trebuia să oprească înaintarea a doi pioni negri liberi. Pînă la mutarea 80 Schlessinger a luptat dîrz, căutînd cîştigul, care însă din păcate nu exista în poziţia de pe tablă. Remiza din această partidă a consemnat victoria echipei R. P. Bulgaria cu scorul de $12^1/_2—11^1/_2$.

Oaspeţii au prestat, mai ales în turul II, un joc sigur şi valoros, s-au arătat mai calmi şi mai stăpîni pe teoria deschiderilor decît reprezentanţii noştri, din rîndul cărora, aşa cum am remarcat şi în numărul trecut, doar comportarea fetelor a corespuns.

VALERIU CHIOSE

Finalele campionatului republican de juniori la natație

Spre sfîrşitul acestei săptămîni, (24, 25, 26 august) Lugojul va găzdui una din cele mai importante competiţii cu caracter intern: finalele campionatului republican de juniori la natație. Va fi un nou prilej pentru tinerii înotători — speranţele nataţiei noastre — să realizeze performanţe superioare celor de pînă acum. De la startul probelor nu vor lipsi elementele valoroase ale diferitelor asociaţii sportive. Din rîndurile lor remarcăm la probele de înot pe Blajek, Kroner, Ingrid Rothe, Mihaela Popescu (Ştiinţa), Kaminski, Marta Kiss (Progresul), St. Ionescu (C.C.A.), la sărituri pe Gh. Banu (Energia) iar la polo pe Răducanu, Miscernov (Progresul), etc.

Handbalul poate fi jucat şi... corect

De fapt în aceste rînduri ar fi trebuit să inserăm obişnuitele noastre comentarii, la care uneori se adăugau amănunte şi completări, privind jocurile de handbal disputate în ultima duminică. De această dată însă vom face o excepţie, pe care am dori s-o evităm pe viitor.

Duminică a fost reluat campionatul republican masculin de handbal categoria A, iar la sfîrşitul acestei săptămîni vor „intra în horă" şi echipele masculine participante la campionatul categoriei B. Cum formaţiile feminine şi-au început întrecerea mai de mult, se poate afirma că în handbal se desfăşoară o bogată activitate competiţională. Faptul este, fireşte, destul de îmbucurător. Spunem acest lucru gîndindu-ne că în anii trecuţi celor cărora handbalul le este drag se plîngeau că acest sport este sărac în competiţii.

Dar nu despre numărul competiţiilor în handbal vrem să discutăm aci, ci despre cu totul altceva. Vom ridica din nou — pentru a cîta oară? — problema durităţilor în handbal. Abia început campionatul celor mai bune echipe masculine de handbal din ţara noastră şi prilejuieşte un asemenea comentariu ca cel de astăzi. Faptul este regretabil şi nu înţelegem cum arbitrii şi jucătorii, după ce s-au consumat cantităţi serioase de... cerneală pentru această problemă, continuă unii să tolereze, şi ceilalţi să comită numeroase şi flagrante încălcări ale disciplinei sportive.

Corespondenţii ziarului nostru ne-au semnalat multe acte de indisciplină pentru o primă etapă a campionatului. La Cisnădie au fost eliminaţi definitiv de pe teren Spann şi Sauer, la Ploeşti — după ce au văzut că pierd jocul, de fapt un lucru obişnuit pentru ei (să conducă şi să piardă apoi) — dinamoviştii bucureşteni Covaci şi Wolff s-au dedat la durităţi. La Sighişoara, Arad şi în alte localităţi am întrebat şi ni s-a răspuns că meciurile respective au abundat în ţineri de tricou, în îmbrînceli, în piedici şi în alte asemenea „accesorii" ale jucătorului slab, nepregătit.

De multe ori arbitrii au privit cu pasivitate (avem dreptate tovarăşi Raab şi Glatt?) cum jocul devenea din ce în ce mai dur. Pe bună dreptate unii spectatori ocazionali ai jocului de handbal pleacă convinşi de la meci că brutalităţile fac parte integrantă din acest joc sportiv.

Nu cred oare tovarăşii din biroul comisiei centrale de handbal — care, dealtfel, se întruneşte destul de rar în ultimul timp — că a sosit clipa în care trebuie luate măsuri exemplare pentru a curăţi handbalul de această „sgură", care-i dă un aspect atît de urît?

Pentru acest motiv am făcut astăzi o excepţie. Mai ales că acum în handbal deţinem o poziţie fruntaşă, fapt care îi face pe mulţi activişti să adopte o poziţie periculoasă zicîndu-şi „Sîntem buni! Treaba merge bine. Pentru ce să ne mai omorîm cu firea?". Cu toate acestea iată că sînt probleme care merită atenţie şi nu numai acum, la începutul activităţii competiţionale, ci pe toată durata ei. Noi aşteptăm măsuri în această direcţie. Numai astfel vom asigura acestui sport — care a cunoscut încurajatoare succese — posibilitatea obţinerii de noi rezultate superioare.

Intîlnirile preolimpice ale luptătorilor noştri

La numai cîteva zile după cele două întîlniri de lupte libere cu selecţionata Varşoviei, luptătorii noştri vor face faţă unor noi confruntări internaţionale. Astfel, la începutul lui septembrie parte dintre fruntaşii acestui sport — în special cei selecţionaţi în vederea Jocurilor Olimpice—se vor deplasa la Budapesta, unde între 6 şi 9 ale lunii respective va avea loc un mare turneu internaţional. Participă luptătorii cei mai buni ai Poloniei, Cehoslovaciei, R.D. Germane, Finlandei, Suediei, Ungariei, Turciei, Romîniei şi eventual ai R.F. Germane, care şi-au anunţat în principiu participarea.

De la Budapesta o mare parte din luptători vor pleca direct la Opatja (R.P.F. Iugoslavia) unde se va desfăşura a doua ediţie a competiţiei internaţionale dotată cu „Cupa Jadran". Această mare întrecere — care a intrat de pe acum în programul obişnuit al luptătorilor din Europa — va întruni în acest an un număr mai mare de participanţi (echipe şi individuali) ca în anul trecut. De altfel, spre deosebire de ediţia trecută vor avea loc două turnee: de lupte clasice şi libere. Condiţiile de concurs, mai dificile ca şi numărul şi calitatea ridicată a concurenţilor care şi-au anunţat participarea, va face foarte grea sarcina echipei asociaţiei Dinamo care a cucerit anul trecut preţiosul trofeu.

Este interesant de arătat că se vor face două clasamente după turneul de lupte clasice: individual şi pe echipe, dar va conta mai ales clasamentul individual, deoarece clasamentul pe echipe se va face prin adiţiunea punctelor realizate de concurenţii celor 8 categorii de greutate. De data aceasta nu sînt admise rezervele. La lupte libere concursul va fi numai individual.

Cele două turnee se vor desfăşura astfel: 15—18 septembrie — lupte clasice şi 19—20 septembrie — lupte libere. Reuniunile vor avea loc numai în aer liber, în marele teatru de vară de la Opatja. Concurenţii vor avea prilejul să viziteze de asemenea frumoasele locuri din această parte a ţărmului mării Adriatice. Organizatorii au şi prevăzut o excursie la grotele de la Postojva (Postumia) ca şi o serie de plimbări cu vaporul de-a lungul coastei.

Lista formaţiilor participante cuprinde echipe puternice ca Dinamo Bucureşti, Partizan şi Proleter (Iugoslavia), reprezentativele Austriei, R.F. Germane, Suediei. De asemenea este anunţată ca sigură participarea unor formaţii sovietice, turce, italiene, franceze etc.

In sfîrşit, înaintea Jocurilor Olimpice luptătorii noştri vor avea de susţinut meciul revanşă cu reprezentativa R.F. Germane. Va fi de altfel ultima verificare înaintea Melbourne-ului. Intîlnirea va avea loc în R.F.G., probabil la Stuttgart la 6 octombrie. Apoi reprezentativa noastră va mai susţine două meciuri în compania luptătorilor din R.F. Germană la 8 şi 10 octombrie.